

[Ministeren for Grønland]

dette lovforslag, og at man også i folketinget var vant til at skære igennem, det har hr. Preben Lange fuldstændig ret i.

Jeg var meget glad for, at hr. Steenholdt understregede, at der stadig er brug for danskere i Grønland, og at man naturligvis skal behandle grønlændere i Danmark ordentligt.

Hr. Ole Henriksen syntes, at der var for meget kissejæv med dette, og, som hr. Ole Henriksen sagde, det grønlandske samfund ser jo ikke ud til at være ved at bryde sammen. Her vil jeg godt understrege – hvad både hr. Søren B. Jørgensen sagde og hvad hr. Arentoft netop sagde – at vinterforhold er anderledes i Grønland, end vinterforhold er her, og det betyder faktisk, at maskinmesterkonflikten meget hurtigt vil kunne føre til livstruende situationer.

Til fru Elisabeth Bruun Olesen vil jeg gerne sige, at vi på hospitalerne og ikke mindst på Dronning Ingrid's Hospital i Godthåb har et meget beskedent beredskab, så beskedent, at vi specielt op mod weekenderne faktisk er overordentlig nervøse for, hvordan det skal gå patienterne, og det betyder, at vi nu er nødt til at gribe ind.

Jeg vil godt til opklaring sige til hr. Dohrmann, som synes, at vi skal overføre endnu flere arbejdsopgaver så hurtigt som muligt til Grønland, at det faktisk går i en vældig fart, og at det accelererer og accelererer. Men der er intet naturstridigt i, at folketinget beskæftiger sig med det emne, vi har på dagsordenen nu, for det er jo statens personale, det drejer sig om. Når der skal lovgives for hjemmestyrets personale, sker det i Grønlands landsting, som vi netop har hørt er sammenkaldt til den 19. november 1985. Så naturstridigt er det ikke.

Fru Elisabeth Bruun Olesen havde nogle meget bitre bemærkninger om det offentlige aftalenævn. Det offentlige aftalenævn er jo en institution, som er oprettet ved et lovforslag her i tinget. Det offentlige aftalenævn har tre politiske instanser, nemlig kommunerne, hjemmestyret og staten, og det vil sige, at det ikke er det offentlige aftalenævns forhandlere, man i så fald skal skyde på, men politikerne, der er ansvarlige, for det første ved at gennemføre en sådan konstruktion, men for det andet ved at give mandatet til det offentlige aftalenævn. Det er rigtigt, at det går med en vis forsinkelse, fordi man

også altid henholder sig til de overenskomster, der er indgået i Danmark.

Må jeg så samle mig om det, som har været hovedindvendingerne, idet jeg i øvrigt siger tak for de mange positive tilsagn, der er givet, og den forståelse, der er for, at dette lovforslag er nødvendigt. Hr. Søren B. Jørgensen stillede et par direkte spørgsmål. Det ene var, om betalingen for nationaldagen skal indregnes. Det skal den, således at de 0,05 pct., som nationaldagen koster, skal lægges oven i de 5,95 pct., og dermed har vi altså de 6 pct.

Så var flere inde på, at man måske burde have haft nye kontakter, og jeg tror, det var hr. Ole Henriksen, der sagde, at forhandlingsmandatet var uden elastik. Det har der faktisk ikke været tale om. Vi mødte først frem med et forhandlingsmandat, som var betydelig snævrere end det, der foreligger nu, og som de tre arbejdsgiversider var enige om. Efter at konflikterne er gået i gang, er det forhandlingsmandat blevet ændret, og nu er vi gået så langt, som de tre arbejdsgiverpartier synes det overhovedet er forsvarligt for det grønlandske samfund at gå. Så der har været elastik, men også en elastik kan altså strækkes så langt, at det ikke er muligt at strække den længere.

Det andet punkt har både hr. Søren B. Jørgensen og ikke mindst fru Lone Dybkjær været inde på, og hun stillede direkte spørgsmålet: hvad er begrundelsen for den såkaldte skæve regulering? Er dette en straffeekspedition? Jeg vil meget gerne sige her fra folketingets talerstol, at de midler, der har været brugt i den grønlandske arbejdskamp, er fuldt legitime, varslet på fuldt lovlig måde og helt respektable. De strejker og blokader, der har været, er fuldstændig legitime våben at anvende i en arbejdskamp, men på et eller andet tidspunkt må det stoppe, og da er det lige så legitimt, at lovgivningsmagten griber ind. Der skal altså ikke fra min side på noget tidspunkt siges noget negativt om de konflikter, der har været.

Så spurgte fru Lone Dybkjær direkte: hvorfor skal der være den skævdeling? Årsagen er, at det grønlandske hjemmestyre udtrykkelig har bedt om, at det blev sådan, fordi selv om det er et lille skridt, er det dog et skridt på vejen til at få udjævnet lønforskellene mellem udsendte, tilkaldte, fra Danmark og hjemmehørende. Det er ingen straffeeks-